

og ægget den op mod Rigsdagsmændene, saa kunde det ærede Medlem have Ret til at sige, at jeg vilde smigre for de lave Tendenser, men naar jeg stod her i Rigsdagen og talte om det mellem os selv i den bedste Hensigt, saa er der ikke det mindste æggende i dette.

Saa spurgte det ærede Medlem, hvordan det forholdt sig med Driftsbestyrerne; de kan godt være borte fra deres Virksomhed, og saa kunde man endda ikke unde Rigsdagsmændene deres Diæter. Jeg vil meget nødtigt indlade mig paa, hvad der er rent personligt; det kunde aldrig falde mig ind at angribe hos det ærede Medlem (Borgbjerg), hvad der angaar hans rent personlige Forhold og Stilling; men siden det ærede Medlem ikke har fundet det upassende at gøre det overfor mig, skal jeg overfor Folketingets Medlemmer oplyse, at jeg for mit Vedkommende aldeles ingen Fordel har af at sidde her, tværtimod, idet jeg betaler en Mand for at gøre det Arbejde hjemme, jeg ellers skulde gøre; og jeg gør netop dette for ikke at føle mig bunden af det Arbejde, jeg ellers har Pligt til at gøre; og jeg tror ikke, at det ærede Medlem eller noget andet Medlem af Tinget vil kunne sige, at der skulde være det mindste usømmelige deri. Jeg tror ikke, det ærede Medlem skal kunne bebrejde en Mand, at han en Tid opgiver sit Arbejde hjemme for at sidde i Rigsdagen og samtidig betaler for at faa det omtalte Arbejde udført, og at det saaledes endogsaa bliver til Tab for ham at sidde her. Var blot noget lignende Tilfældet med alle Folk, der har offentlige Hverv, saa tror jeg ikke, at nogen havde Grund til at klage over dem.

Jeg skal saa endelig gøre en Bemærkning med Hensyn til Stemmeret og Stemmepligt. Det ærede Medlem (Borgbjerg) paa- stod ikke ligefrem, at jeg havde sagt, man skulde have Stemmepligt, men han talte dog saa stærkt derom, at det kunde synes, som om jeg havde sagt det. Nu maa jeg dog gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at Stemmepligt er ikke noget ganske ukendt hos os. Vi har det jo med Hensyn til Valgmændene ved Landstingsvalget. Og jeg finder i Dag som i Forgaars, at det er ganske og aldeles i sin Orden, at man har Stemmepligt for disse Valgmænd. Men jeg finder heller ikke, at der kunde være det mindste usømmelige eller uværdige i, om man fik en lignende Ordning som den, man har ned i Holland, hvor hver Vælger umiddelbart før Valget faar en venlig Indbydelse til og en Henstilling om at give Møde og stemme, saa at han derigennem

for Alvor bliver gjort opmærksom paa den Pligt, som enhver Vælger har til at røgte sit Hverv som Vælger. Thi jeg fastholder, hvad jeg ogsaa gjorde i Forgaars, at naar man kommer i Besiddelse af Rettigheder, maa man ogsaa føle det som en Pligt at handle i Overensstemmelse med disse Rettigheder. Jeg finder ikke noget uværdigt i, at noget saadant fremføres og paaagtes. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig.

Indenrigsministeren (*Jensen-Sende-
rup*). Jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger, navnlig til det ærede Medlem fra Køge (Mads Larsen). Det ærede Medlem udtalte, at jeg ikke havde ført noget som helst Bevis for Nødvendigheden af den Inddeling i Københavns Amt, som det ærede Medlem var saa utilfreds med. Jeg fremkom med det Bevis, der ligger i de Tal, jeg nævned. At det ærede Medlem ikke vil tage dem som Bevis, kan jeg ikke gøre for.

Det ærede Medlem udtalte, at det strengeste, man kunde gøre ved en lille By, var at lægge den ind under en større By. Jeg er nu ikke saa sikker paa, at dette altid vil føles som noget saa forførdelig strengt. Men jeg kan for øvrigt i saa Henseende henvise til min Forgænger som Forbillede. Han foreslog nemlig, at den By, jeg den Gang havde den Ære at repræsentere: Nørresundby, skulde lægges ind under Aalborg. Nu er der ganske vist ikke slet saa langt mellem Aalborg og Nørresundby som mellem Roskilde og Køge, men til Gængæld er der et langt større Modsætningsforhold — eller jeg vil hellere sige: langt større Betingelser for Konkurrence mellem Aalborg og Nørresundby end mellem de to andre Byer. Forholdet er jo det, at naar Aalborg uddyber sin Havn til 20 Fod, er Nørresundby nødt til ogsaa at uddybe til 20 Fod, og naar Aalborg gaar til 2 Fod dybere endnu, for at Havnen skal kunne tage større Skibe end Nørresundbys, følger Nørresundby straks efter. Jeg ved ikke, hvor dybt man vil gaa ned i Limfjorden, men denne Kappe- strid vil sikkert fortsættes i adskillige Aar. En lignende Konkurrence kan slet ikke tænkes mellem Roskilde og Køge, selv om begge har Skibsfart; saa naar min For- gænger turde lægge Aalborg og Nørre- sundby sammen — jeg bør maaske for at være mere korrekt sige: lægge Nørresund- by sammen med *en Del* af Aalborg, thi Aalborg er jo saa stor, at den næsten rummer to Kredse —, kunde jeg slet ikke